Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35421
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

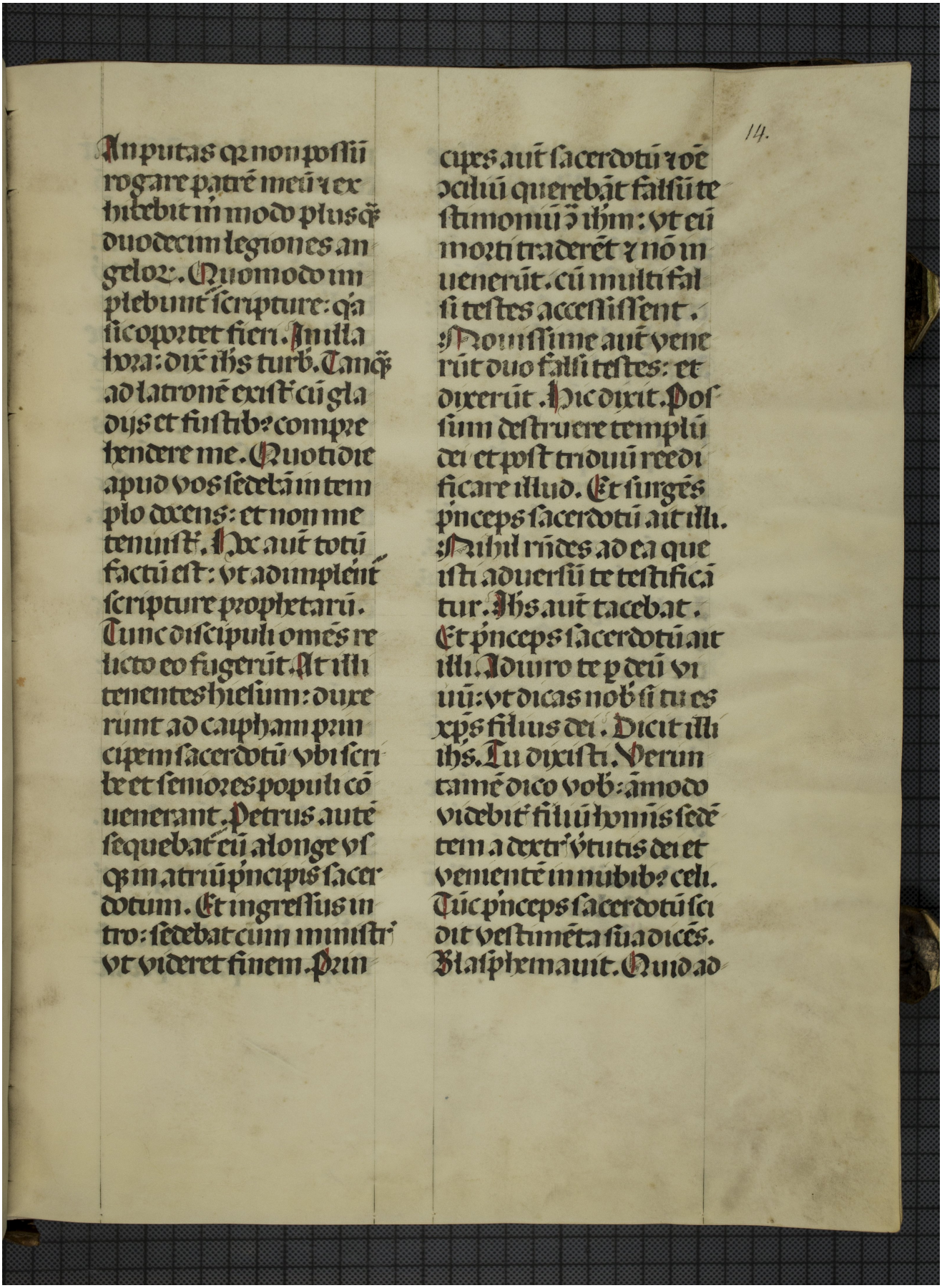

An putas q̃ non possũ
rogare patrẽ meũ ⁊ ex
hibebit m̃ modo plus q̃
duodecim legiones an
gelor. Quomodo im
plebunt̃ scripture: q̃a
sic oportet fieri. In illa
hora: dixit ihs turb. Tanq̃
ad latronẽ exist̃ cũ gla
dys et fustib⁹ compre
hendere me. Quotidie
apud vos sedebã in tem
plo docens: et non me
tenuist̃. Hoc aut̃ totũ
factũ est: vt adimplent̃
scripture prophetarũ.
Tunc discipuli omes re
licto eo fugerũt. At illi
tenentes hielum: duxe
runt ad caiphan prin
cipem sacerdotũ vbi scri
be et seniores populi cõ
uenerant. Petrus autẽ
sequebat̃ eũ alonge vs
q̃ in atriũ p̃ncipis sacer
dotum. Et ingressus in
tro: sedebat cum ministri
vt videret finem. Prin
cipes aut̃ sacerdotũ ⁊ oes
ꝛ̃ calũ querebãt falsũ te
stimoniũ ꝯ ihm: vt eũ
morti traderẽt ⁊ nõ in
uenerũt. cũ multi fal
si testes accessissent.
Nouissime aut̃ vene
rũt duo falsi testes: et
dixerũt. Hic dixit. Pos
sum destruere templũ
dei et post triduũ reedi
ficare illud. Et surgẽs
p̃nceps sacerdotũ ait illi.
Nihil rndes ad ea que
isti aduersũ te testifica
tur. Ihs aut̃ tacebat.
Et p̃nceps sacerdotũ ait
illi. Adiuro te p deũ vi
uũ: vt dicas nob̃ si tu es
xp̃s filius dei. Dicit illi
ihs. Tu dixisti. Verun
tamẽ dico vob̃: ãmodo
videbit̃ filiũ hom̃is sedẽ
tem a dextris virtutis dei et
venientẽ in nubib⁹ celi.
Tũc p̃nceps sacerdotũ sci
dit vestimẽta sua dicẽs.
Blasphemauit. Quid ad